

Rodkèpke

'r Waor 's 'n haël liefj dørske. Iederaën die heur ânkeek mōs wêl van 'r haawe, vūral heur grotmoeder, die mār nie kōs bedēnke wa ze 't kēnd allemol zō gaëve.

Ôp 'ne kaër gaf ze heur 'n kèpke van rooj flewaël en umdè 't heur zo liefj stōn en ze noojt nie mīr iejt anders op wo, worde ze vort elañ mār Rodkèpke genuumd. Ôp 'ne goejen dāg zī heur moeder: 'Kiek 's Rodkèpke, hiejr hēdde 'n stuk taort en 'n flēs wejn, brēng die 's no oopoes. Ze is ziejk en sukkelt en 't zal heur goewd doen. Go naw mār no d'r toew vūrdē 't te wèerm wort en blie op d'n hārde wēg, anders vaalde en dan véelt de flēs kepōt en dan hē oopoe 'r òchēerm nōg niks ān. En as ge d'r kaomer in got, vergīt dan nie um d'r goeijendāg te zēgge.' 'Ik zal ān alles dēnke, moeder', zī Rodkèpke, en gaf heur haand 'rōp. Mār heur grotmoeder wonde in de Wōlfsbōs, 'n haël ānd baojte de Gīmmerse straot. Toew Rodkèpke 't bōs in liejp, kwamp ze de wōlf teege. Rodkèpke wis nie dē dē 'n ònrangs bīst waor en had 'r hillemol gīnne skrik af. 'Goeijendāg Rodkèpke', zīt ie. 'Goeijendāg wōlf', zī Rodkèpke. 'Wor moete al zo vruug hēn, Rodkèpke?' 'No òns oopoe. 'Wa hēdde ònder oewe skōlk?' 'n Stuk taort en 'n flēs wejn, we hēbbe gistere taojs gebākke – òns oopoe is aawd en sukkelt en òns moeder daocht dē

't heur goewd zō doen.' Wor wont āllie grotmoeder, Rodkèpke?' 'Nōg 'n ketierke wejter 't bōs in.

D'r heuske stí ónder die drierj grooëte ééjkebaojm, baj die házzelnoote héég, dan zaalde wél weete wor 't is; zí Rodkèpke.

De wólf daocht baj z'n aajge: dè joong hups ding zò 'n mals hèpke vùr me zèn èn me bitter smaake as dè aaw wejf; as ik 't slim ànlég, krieg ik ze bèèj wél. Haj blíf dùrrem 'n hòrtje nívvèn 'r looëpe èn zí toew: 'Hédde die skon bloeme gezien, Rodkèpke, die hiejr óvveral ston? Worrem kiekte nie um oew hèn? Ik gelaofj dè ge nie íns hùrt hoe skon die vuggelkes zinge? Ge lopt zo stejf lejkóf ge no skool got èn 't is evél zo skon hiejr in 't bös.' Rodkèpke keek 's um dùr hèn èn toew ze 't zónleecht dùr de tákke van de baojm zág skeene èn óvveral skon bloeme zág ston, daocht ze: As ik vùr óns oopoe 'ne skonnen bös bloeme meeneem, zal dè d'r aleecht pleziejr doen. 't Is nóg vruug èn ik kòm wél óp tejd. Ze góng dus van de pad af 't bös in èn góng bluumkes plukke. Toew ze 'r 'n pâr geplukt ha, méénde ze dèt 'r wejteróp nóg skonner stónne èn liejp 'rhín èn góng deeger wejter 't bös in. Mâr de wólf liejp rëècht no 't haojs van de grotmoeder èn klöpten án. 'Wie is daor?' Rodkèpke', oopoe, ik kòm oew 'n stuk taort èn 'n flés wejn brånge. Doe mâr gaow oope.' 'Daw mâr óp de klénk, kénd,' riejp de grotmoeder. 'Ik bèn te kwèps um óp te ston.'

De wólf dawden óp de klénk èn liejp zónder 'n woord te zègge no de béddekoets van de grotmoeder èn fraot heur àlleng óp. D'rnoo tròk ie d'r klaër án, zétte d'r slaopmuts óp, góng in d'r bédstee ligge èn tròk de gerdéngedeecht. Rodkèpke ha nóg veul maër bluumkes geplukt èn toew ze d'r zovvel baj mekaor ha, dè ze ze host nie mír draoge kós, daocht ze 'r iníns wír án dè ze no oopoes moes èn dí án. Ze vóng 't wél aoreg

dè de vùrste deur oope stón èn toew ze d'n hèrd binnekwamp, leek alles zo aoreg èn ze daocht: Worrem hëb ik aajgelek zonne skrik vendaog, anders gaow 'k evél ok gaër no óns oopoe? Ze riejp: 'Goejemèèrge, oopoe' mâr kríg gín ántaol èn ze liejp dùrrem no de bédsteej èn skof de gerdéngen oope. Dor laog heur grotmoeder èn ze ha d'r slaopmuts óvver d'r gezeecht getròkke èn zaog 'r haël aoreg ajojt.

'Wa hédde gaj grooëte orre, oopoe.'

'Die hëb ik um aw bitter te kanne hëure.'

'Wa hédde évvel grooëte ooëge, oopoe.'

'Die hëb ik um aw bitter te kanne zien.'

'Wa hédde grooëte haand, oopoe.'

'Die hëb ik um aw bitter te kanne vatte.'

'Mâr oopoe, wa hédde gaj 'ne skrikkele grooëte mónd.'

'Die hëb ik um aw bitter óp te kannen fraëte.'

Èn kwèllek ha de wólf dè gezíd óf mí 'ne spróng waor ie de béddekoets ajojt èn fraot Rodkèpkès àlleng óp.

Toew de wólf z'ne zin gekríggen ha, góng ie wír in de bédstee ligge, viejl in slaop èn begós hárd te snórke.

Krèk toew kwamp de jaoger vùrbaj èn haj daocht baj z'naajge: Wa snórkt dè aaw weefke, ik moet evél 's gon kiekje óf ze iejt mekeert. Haj liejp d'n hèrd in èn zaog de wólf in de béddekoets ligge. 'Zooë, béénde gaj hiejr, aawe skóft,' zít ie. 'Ik hëb al laang no oew gezaocht.' Haj wo krèk z'n gewaër ànlégge toew 't 'm iníns inviejl dè de wólf 't aaw weefke wél 's ópgefraëte kós hëbbe, mâr, be-daocht ie toen, miskien kan ik 'r evél nóg rëdde. Haj skoot dùrrem nie, mâr viejt 'n skaër èn begós de slaopende wólf z'ne pëns oope te knippe. No 'n pâr knippe kwamp 't rooj kèpke te vùrsking.

Nög 'n pār knippen èn 't dürske spröng 'raojt èn riejp: 'Wa bèn ik verskoote, wa waor 't töch dónker in d'n baojk van de wölf.' 'n Hörtje ternoo kwamp de aaw grotmoeder 'r ok nög lívvend aojt, mār ze kós kwèllek mír aojme. Rodkèpke hálde toew rap 'n pār grooëte staèn èn veulde dormí de pèns van de wölf. Toew ie wákker skoot, wot ie ewéglooëpe, mār de staèn waore zo zwaor, dèt ie mee nírvielj èn kepötgóng.

Toew waore ze alle drij haël bléej. De jaoger viejt 't vèl èn góng ewég. Grot-moeder aot 't stuk taort óp èn drónk van de wejn die Rodkèpke vür heur meegebraocht ha èn 't bekwam 'r grif, mār Rodkèpke daocht: 'Naw gou 'k noojt nie mír elínneg van de wég af èn 't bös in, as óns moeder me dè verboojen hé.'

'r Wort ok vertéeld, dè óp 'ne kaër, toew Rodkèpke wír 'n stuk taort no oopoes bránge moes, 'nen andere wölf 'r ánsprook èn 'r van de wég af lökke wo. Rodkèpke pies dízze kaër wél óp èn blif óp de goeje pad èn vertéelde oopoes dè ze 'ne wölf teegegekömmè waor, die heur goejendäg gezíd ha, mār d'rbaj haël vraèt aojt z'n ooëge keek. 'As 't nie óp de grooëte wég gewíst waor, hād ie me zeeker ópge-aëte, oopoe.' 'Hé mār gínne skrik', zí de grotmoeder, we zalle de deur óp slöt doen, dan kan ie 'r nie in.'

'n Hörtje ternoo klöpte de wölf án èn riejp: 'Doe mār gaow oope, oopoe, ik bèn Rodkèpke èn ik kom oew 'n stuk taort bránge.' Ze hiejle d'raajge haël stil èn dín de deur nie oope. De vraëte wölf liejp toew 'n pār kírrès um 't haojs hèn èn spröng mí de lééste óp 't dak, want haj wo waachte töt Rodkèpke saoves óp haojs án zò doen um 'r dan in d'n dónkere noo te slaojpe èn óp te fraëte. Mar de grotmoeder begreep wat ie van plan waor. Vür 't haojs stön 'n grooëte stínne put èn ze zí tíggen 't dürske: 'Vat dien ímmer, Rödkepke, dor hëb ik gistere waorst in gekokt, èn goj 't waorstwätter doraojt in de put.' Èn Rodkèpke goot 't waorstwätter in de put, zodè 't putwätter lëkker begós te raojke.

De waarstlucht kwamp in de wölf z'n neus èn haj snof èn snof èn loewrde èn rékte z'ne nèk nèt zo laang aojt töt ie z'naajge nie mír óvveránd kós haawe èn no beneeje gleej, van 't dak af, de put in èn verzoop. Mār Rodkèpke dí bléej óp haojs án èn niemes dí heur wa.

Vertaling in het Gímmers door W.J. Vos (2021).

Uit: Sprookjes van Grimm, Deel II, Roodkapje, p.5-9; Nederlands van Nico de Rost;

Uitgeverij Het Spectrum, Utrecht/Antwerpen